

ΑΠΟ ΓΕΝΙΑ ΣΕ ΓΕΝΙΑ

«Το λουλούδι του λαβύρινθου»

Σαν πλεγμένα μαλλιά
που ξεπλέκονται
με την αύρα του ανέμου,
αυτοί που είναι πιο παλιοί στην πάλη της ζωής
αφηγούνται τη σημασία της
στους νεοφερμένους
μέσα από λόγια που ευωδιάζουν στοργή.

Σαν στον μίτο μιας Αριάδνης
ξετυλίγονται χαρές και ιστορίες,
του κόσμου οι πληγές.
κι εκεί όλα κρίνονται.
Ο μίτος θα εκπληρώσει την υπόσχεσή του
ή θα ξεφτίσει
χωρίς λαβύρινθο, χωρίς Μινώταυρο;
Στο τέλος θα μείνει μόνο το μαύρο πανί;

Σπίτια ερειπωμένα χαραγμένα γκράφιτι,
νύχια που χαράζουν τα περασμένα και τα μελλούμενα
νότες που αγαπούν να αφηγούνται το χθες και το τώρα.
Μέτωπα από ρυτίδες χαραγμένα,
μάτια άφθαρτα και αχόρταγα,
ροζιασμένα χέρια και δάχτυλα τρυφερά,
χείλη και γλώσσες άλαλες που συνεννοούνται,
με την πείρα να χορταίνει τα πρόθυμα αυτιά και τις ψυχές.

Από τα ενωμένα βλέμματα
από τα ενωμένα χέρια
γεννιέται ένα μικρό λουλούδι
με πολύ βαθιές ρίζες.
Τα πέταλά του είναι μικρά και δροσερά,
αλλά οι ρίζες στέρεες και πειστωμένες.
Το μπουμπούκι που ανοίγει σιγά σιγά
Ευωδιάζει από ελπίδα και μέλλον
Ξανοίγοντας το μίσχο του προς τον ουρανό.

ΣΟΦΙΑ ΘΕΟΔΩΡΑ ΖΩΡΑ